

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10

Utgitt 1 mars

1932

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. stadfestet en av herredstyret for Trøgstad herred, Østfold fylke, i møter 14 desember 1931 og 9 februar 1932 vedtatt beslutning om forandring i politivedtektenes § 17, 2net punktum, hvorefter dette kommer til å lyde:

«For varieté, sirkusforestillinger og skytebaner samt forestillinger gitt av trekkspillkunstnere og tryllekunstnere betales dog en avgift av kr. 50,00 til kr. 100,00 efter lensmannens nærmere bestemmelse.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913, med en enkelt redaksjonell endring, Ballangen herredstyes beslutning i møte 3 februar 1932 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ballangen herred, Nordland fylke.

Vedtekten, som gjelder inntil videre fra og med 21 mars 1932, lyder således:

§ 1. Utsalgssteder i Ballangen skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 9.

På søn- og helligdager skal de holdes helt lukket. 1 og 17 mai og 7 juni — når disse dager faller på en hverdag — lukkes kl. 12 og påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 16.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

22 febr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2net ledd, meddeles approbasjon på en av Gravvik herredstyre i Nord-Trøndelag fylke under 27 november 1931 og 25 januar 1932 fattet beslutning om, at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarelig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hund, som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder, eller vanlige buhunder, som benyttes på gårdene til gjeting.

22 febr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924 og § 1 i lov om bygningskommuner av s. d. bestemmes herved at grensene for Andenes bygningskommune i Nordland fylke utvides overensstemmende med Andenes bygningskommunestyres beslutning i møte 26 september 1931.

Den vedtatte beskrivelse av bygningskommunens grenser er sålydende:

«Fra berget i vestre kant av bukten sønnenfor Kjerringnesset i rett linje til et merke som er anbragt 50 meter sønnenfor det sted hvor hovedveien til Andenes og veien til Bleik krysser hinannen. Fra dette merke i østlig retning i rett linje til sjøen. Fra Skjægholmen til østre side av Børingen og derfra til et punkt 20 meter i nordøstlig retning fra Skarvbaren. Fra dette punkt til vestre side av Kytan og derfra i rett linje til utgangspunktet.»

22 febr.

Skrivelse fra Hovedstyret for Statsbanene.

Herved meddeles at der av Arbeidsdepartementet er vedtatt følgende tilføielse til statsbanenes driftsreglement punkt 21:

«Ved løsning av billett hos togbetjeningen fra betjent ekspedisjonssted utgjør ekspedisjonsbeløpet 10 øre, når det gjelder befordring i forstadstog innen en avstand av 30 km.»

Forandringen består deri at ekspedisjonsbeløpet nedsettes fra maksimum 50 øre til 10 øre i forstadstogene.

24 febr.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, stadfestet en av Rygge herredstyre i møter 30 juni 1930 og 13 februar 1932

vedtatt beslutning om nye politivedtekter for 24 febr. Rygge herred, Østfold fylke.

Vedtektene lyder således:

1ste kapitel.

Om orden og renslighet på offentlig vei.

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, sti, plass eller lignende, må ikke oppløp eller sammenstimlen finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 2. Rusdrikk må ikke fortæres på offentlig vei eller på åpen tomt som støter dertil.

På samme steder er det forbudt å spille kort og danse.

§ 3. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets (lensmannens) anordninger til ordenens oprettholdelse.

§ 4. Om folketog og andre prosesjoner skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Dette kan forby slike optog når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet. Sang og musikk på offentlig vei er forbudt, medmindre politiets (lensmannens) tillatelse er innhentet.

§ 5. Ingen må på offentlig vei eller utover denne skyte med borse eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag, heller ikke kaste sten, sneball eller annet som kan bevirke skade eller forulempe veifarende.

§ 6. Ingen må på offentlig vei eller i tilstøtende grøfter henkaste glass, potteskår, fruktskall, spiker eller annet som kan være til ulempe eller medføre fare for ferdselen. Heller ikke må der på slike steder henlegges søppel eller aske.

§ 7. På veier hvor det kan være til hinder eller ulempe for ferdselen, kan politiet (lensmannen) forby at der akes, gåes på skoiter eller ski, gjøres eller benyttes sklier, drives lek eller spill.

§ 8. Når der på offentlig vei skal foretas noget som helst arbeide som kan være til hinder for ferdselen eller utsette de veifarende for fare eller ulempe, skal melding herom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen) som kan treffe bestemmelse om avsperring eller treffe andre sikkerhetsforanstaltninger.

§ 9. Det er forbudt uvedkommende å klatre op i lyktepeler, stolper for elektriske ledninger eller lignende innret-

24 febr. ninger, tende eller slukke de på offentlig vei anbragte lykter, eller uten å melde ildebrand befatte sig med offentlige brand-signalapparater.

§ 10. Den som eier eller leier grunn eller eier bygning ved offentlig vei som har fortau, er pliktig til utenfor samme å sørge for feining og rensning av fortau og rennesten (eller mindre grøft) og ved glatt føre å bestre fortauet med sand eller lignende. Feining skal foregå hver lørdag og for øvrig når politiet (lensmannen) påbyr det. Det sammenfeiede må ikke kastes i kjørebanelen, men bringes bort når feiningen er ferdig. Kloakksluk må ved feiningen ikke tilføres faste urensligheter eller om vinteren fast sne eller is. Ristene må holdes åpne, så vannet fra rennestenen har fritt løp.

§ 11. Hvor der er eller herefter blir anlagt kommunal kloakk, må avløpssvann fra tak på hus mot offentlig vei ikke slippes ut over fortau til rennesten, men takrennenes avløpsrør må settes i direkte forbindelse med kloakken.

§ 12. Ingen må overlate forspent hest eller kjøretøi til nogen som er beruset eller av andre grunner antas ikke å være i stand til å styre disse.

§ 13. Det er forbudt å la hester eller kreaturer drives løse på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn.

§ 14. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen, eller til sådanne uten kjørerens samtykke å fastgjøre håndvogner, sleder eller lignende.

§ 15. Hunder som viser sig biske eller glubske, eller har vist tilbøielighet til å forulempe mennesker, dyr eller automobiler ved å gjø eller fare mot dem, skal efter politiets (lensmennens) bestemmelse holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet (lensmannen) finner farlige på grunn av deres størrelse eller rase. Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller nogen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

I løpetiden må tisper holdes vekk fra offentlig vei. Overtreddes bestemmelsene i denne paragraf, kan politiet (lensmannen) foranstalte hunden optatt og la den selge eller drepe hvis ikke eieren innen 8 dager etterat han er varslet om optagelsen gjennom lokal avis, avhenter hunden og betaler de ved dens optagelse, underhold og bevakning forbundne omkostninger.

2net kapitel.

24 febr.

Om salg av tobakk.

Det er forbudt å selge tobakk til barn under 15 år. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig vei, kan av politiet (lensmannen) fratas tobakk, tobakkspipe eller annet røke-redskap.

Det er forbudt å kjøpe tobakk til barn under 15 år eller å overlate dem tobakk som gave, lån, bytte eller som godtgjørelse.

Dog kan barn under 15 år få kjøpt tobakk når det skjer i forbindelse med husholdningsinnkjøp som de foretar for foreldre og foresatte og selgeren ikke har grunn til å tro at barnet skal bruke tobakken.

3dje kapitel.

Om offentlige forestillinger og forlystelser.

§ 17. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 omhandlede forestillinger eller andre offentlige prestasjoner må innhentes hos politiet (lensmannen), som kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens oprettholdelse.

Det samme gjelder når der som næring skal avholdes offentlig ball, maskerade eller drives karusell, luftgynge, skytebane, ringkastning, sirkus og lignende.

Tillatelsen knyttes til en bestemt person som optrer som den ansvarlige.

I tiden fra kl. 24 til kl. 6 er det forbudt å gi forestillinger av hvilken som helst art.

Offentlig dans og andre sammenkomster som ikke er avhengig av politiets (lensmannens) tillatelse, skal på forhånd anmeldes til politiet (lensmannen), som når som helst kan påby ophør når støi eller annen adferd, der forstyrrer den almindelige fred og orden, finner sted.

§ 18. Arrangøren av forestillinger eller lignende, som konserter, skuespill, operaer, balletter, danseopvisninger, oplesninger, revyer, kabaretter, varierte, vokskabinett, sirkus, menageri, bryte- og bokseopvisninger, magiske og ekvilibristiske forestillinger, karusell, luftgynge, skytebane, ringkastning m. v. har å utrede en avgift til herredskassen for hver forestilling eller hver dag fra kr. 2,00 til kr. 100,00 efter politiets (lensmannens) bestemmelse.

Avgiften, som skal betales forskuddsvis og samtidig som tillatelsen gis, kan av formannskapet i særlige tilfelle eftergis eller nedsettes.

24 febr.

§ 19. Forestillinger og forevisninger m. v. av forannevnte art må bare finne sted i lokaler eller på plasser som på forhånd er godkjent av politiet (lensmannen).

§ 20. Ingen må gå omkring i herredet og musisere, forevise kunster eller severdigheter eller lignende uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 21. Enhver som får tillatelse til å gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, skal etterkomme de regler som politiet (lensmannen) og brandchefen måtte foreskrive. Tilstedeværende skal iakttas sømmelighet og orden. Personer som overtrer denne bestemmelse, skal bortvises. Berusede personer må ikke gis adgang. Heller ikke personer som av andre grunner vil kunne genere tilskuerne, f. eks. ved å tilsmusse dem eller tilføie dem skade.

Til politiet og brandfunksjonærer skal anvises plasser i den utstrekning som deres respektive chefer finner det nødvendig.

4de kapitel.

Om holdeplasser for automobil-drosjer.

§ 22. Etterat politiets (lensmannens) uttalelse er innhentet, bestemmer formannskapet hvilke av herredets offentlige plasser der kan benyttes som holdeplasser for drosjer og kjøretøier.

De nærmere regler angående drosjekjøring fastsettes av formannskapet og politiet (lensmannen).

For å kunne benytte holdeplassene må politiets (lensmannens) tillatelse erhverves.

For holdeplassen betales en årlig avgift til herredskassen av kr. 25,00 for hver automobil-drosje. Avgiften forfaller forskuddsvis 2 januar. Erholdes drosjebevilling før 1 juli, betales hel årsavgift, efter 1 juli betales halv årsavgift. Bevillingen skal lyde på vedkommende kalenderår og fornyes siden ved påtegning. Den skal ikke kunne gis for lenger tid enn 1 år ad gangen.

Såfremt avgiften ikke betales ved forfall, bortfaller drosjebevillingen. Den kan også når som helst tilbakekalles hvis den misbrukes.

5te kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 23. Undlater nogen å utføre hvad der efter disse vedtekter påhviler ham, kan politiet (lensmannen) foranstalte dette utført, eller ordne det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

Likeledes kan politiet (lensmannen) treffe foranstaltninger til å hindre eller stanse ennå ikke fullført handling som er forbudt ifølge vedtektene, eller til å rydde avveien ulemper som kommer av brudd på disse vedtekter.

Omkostningene hermed utredes av den skyldige.

§ 24. Forseelser mot disse vedtekter og mot de i henhold til vedtektene gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339,2, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 25. Disse vedtekter trer i kraft 2 måneder etterat de har oppnådd stadfestelse. Fra samme dag opheves de ved kongelige resolusjoner av 30 mai 1896 og 22 desember 1922 stadfestede politivedtekter for herredet.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

24 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av Høyland herredstyre i møter 4 oktober 1929 og 5 februar 1932 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for Høyland herred. Rogaland fylke.

Vedtektene har følgende ordlyd:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, gate, plass, adkomst, kai, offentlig anlegg eller lignende, må ikke oppløp eller sammenstimling finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres, eller ferdselen hemmes.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets (lensmannens) anordninger til ordenens opretholdelse.

§ 3. Om folketog og andre prosesjoner skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Dette kan forby slike optog når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet.

Sang og musikk på offentlig vei er forbudt medmindre politiets (lensmannens) tillatelse er innhentet.

§ 4. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen eller til sådanne å fastgjøre kjelker eller lignende.

§ 5. Ingen må på offentlig vei eller utover denne skyte med gevær eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slags, heller ikke

24 febr. kaste stein, sneball eller annet hvorved skade kan forårsakes eller de som ferdes på veien forulempes.

§ 6. På veier hvor det kan være til hinder eller ulempe for ferdsele, kan politiet (lensmannen) forby at der akes, drives lek eller spill.

§ 7. Når der på offentlig vei skal foretas arbeide som kan være til hinder for ferdsele eller utsette de veifarende for fare eller ulempe, skal melding herom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen).

§ 8. Det er forbudt uvedkommende å klatre op i lyktepeler, stolper for elektriske ledninger eller lignende innretninger og å tende eller slukke de på offentlig vei anbrakte lykter.

§ 9. Hvor det er eller herefter blir anlagt kommunal kloakk, må avløpsvann fra tak på hus mot offentlig vei ikke slippes utover fortau eller rennestein, men takrennenes avløpsrør må settes i direkte forbindelse med kloakken.

§ 10. Ingen må uten politiets (lensmannens) tillatelse gi konsert, dramatisk forestilling eller annen offentlig forestilling eller forevisning eller som næring holde offentlig dans, karusell, skytebane, ringkasting, luftgyngel eller lignende.

Nærmere bestemmelser til opretholdelse av orden eller forebyggelse av offentlig krenkelse av sedeligheten utferdiges av politiet som når som helst kan ta tillatelsen tilbake hvis bestemmelsene ikke blir etterlevet.

Tillatelsen knyttes til en bestemt person.

Andre offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet skal på forhånd meddeles til politiet, som kan påby ophør hvis noe finner sted hvorved den offentlige orden blir forstyrret.

§ 11. For hver sådan tillatelse som omhandlet i foregående paragraf skal vedkommende forskuddsvis efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse erlegge en avgift til herredskassen av fra kr. 5,00 til kr. 100,00 for hver dag eller forestilling. Formannskapet kan fritta vedkommende for avgift i særlige tilfelle.

§ 12. Forestillinger eller forevisninger av foran nevnte art må bare finne sted i lokaler eller på plasser som på forhånd er godkjent av politiet (lensmannen).

§ 13. Enhver som får tillatelse til å gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, skal etterkomme de regler som politiet (lensmannen) måtte foreskrive. Tilstedeværende skal iakttas sømmelighet og orden. Personer som overtrer denne bestemmelse skal bortvises. Berusede personer må ikke gis adgang.

Til politiet skal anvises plasser i den utstrekning det 24 febr. finner nødvendig.

§ 14. Forseelse mot disse vedtekter og mot de i henhold til samme gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339,2 forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 15. Disse vedtekter trer i kraft 4 uker etter bekjentgjørelse i Lovtidende. Fra samme tid opheves den ved kongelig resolusjon av 24 oktober 1905 stadfestede vedtekt om dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. for Høyland herred.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

25 febr.

I henhold til § 3 i lov av 2 april 1917 bestemmer departementet herved:

1. At den som i Karasjok herred, Finnmark fylke, gjør sig en næring av å drive herberge, fra 1 april 1932 å regne skal ha bevilling.
2. At den ved kongelig resolusjon av 12 mai 1916 innførte bevillingstvang for endel nærmere bestemte distrikter i Karasjok herred for bevertning med mat og drikke i tiden mellom 1 oktober og 1 mai, skal omfatte det hele herred og det hele år fra 1 april 1932 å regne.

Lov om edrueighetsnevnder og behandling av drikkfeldige. 26 febr.
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 februar 1932 sålydende:

§ 1. I alle kommuner hvor det er gitt bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl av over 2,50 volumprocent alkohol, skal det opnevnes særskilt edrueighetsnevnd. Med Socialdepartementets samtykke kan dog dette undlates i kommuner hvor særlige forhold taler for det.

I andre kommuner blir særskilt edrueighetsnevnd å opnevne, hvis kommunestyret så bestemmer. Hvor særskilt nevnd ikke opnevnes, påligger det fattigstyret å vareta de opgaver som hører under edrueighetsnevnden.

§ 2. Edrueighetsnevnden skal bestå av så mange av kommunestyret for 3 år valgte medlemmer, som dette selv bestemmer, dog således at det skal være minst 3, hvorav minst 1 kvinne. Det skal opnevnes et tilsvarende antall varamenn for medlemmene. Ved valget skal tas hensyn til om vedkommende må antas å ha særlige betingelser for det arbeide

26 febr. nevnden har. Om valgbarhet og plikt til å ta imot valg, gjelder for øvrig samme regler som for valg til kommunestyret.

Nr. 1.

Hvor det er anledning til det, skal ett av medlemmene være læge.

Nevnden velger selv sin formann.

Kommunestyret kan bestemme at medlemmene tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

§ 3. Edruelighetsnevnden har til opgave å virke for bedre edruelighetsforhold i kommunen ved:

1. å ta sig av drikkfeldige og yde råd og hjelp til deres pårørende;

2. å støtte og fremme undervisning og opplysningsvirksomhet om alkoholspørsmålet i skoler og på annen måte;

3. å gjøre henstillinger og avgi uttalelser overfor de kommunale myndigheter til fremme av nevndens oppgaver.

Nevnden skal gi de innberetninger som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer.

§ 4. 1. Mottar edruelighetsnevnden fra noen som har adgang dertil, anmodning om å gripe inn overfor en person som bor eller opholder sig i kommunen, fordi han bruker berusende drikk til åpenbar skade for sig selv eller sine omgivelser, skal nevnden snarest mulig undersøke forholdet.

2. Adgang til å fremsette anmodning som omhandlet for nevnden har:

a) vedkommende selv og hans ektefelle, slektninger i opp eller nedstigende linje, søsken eller likeså nær besvogrede, samt — i tilfelle — verge eller overformynderne. Forholdet mellem adoptivforeldre og adoptivbarn samt disses slektninger i nedstigende linje, regnes likt med slektskap;

b) prest eller læge, såfremt det skjer med samtykke av vedkommende selv eller av noen pårørende som nevnt under litra a;

c) vergerådet, fattigstyret, forsorgs- og verneforeninger eller politiet.

3. Politiet skal gi melding til nevnden i vedkommendes opholdskommune om alle personer som — i løpet av de siste 12 måneder — er blitt ilagt straff for beruselse 3 ganger.

4. Når det foreligger anmodning eller melding som foran nevnt, kan nevnden ved ett eller flere av sine medlemmer undersøke forholdene i hjemmet og opta forklaring av vedkommende selv, hans familie eller andre personer som er kjent med forholdene. Nevnden kan dog ikke pålegge noen å avgi forklaring. Derimot kan nevnden forlange avgitt erklæring av offentlig myndighet, som antas å kjenne forholdet.

Den som saken gjelder er pliktig til å møte for edrue- 26 febr.
hetsnevnden. Unddrar han sig fra å møte, kan nevnden be- Nr. 1.
gjære politiets hjelp til å hente ham.

Når nevnden finner det påkrevd for å få de nødvendige opplysninger til å avgjøre hvilke forføininger den bør treffe, kan den begjære politiets hjelp eller bevisoptagelse ved herreds- eller byretten.

§ 5. Finner nevnden at undersøkelsen gir grunn til det, skal den søke å bevege vedkommende til bedre livsførsel. Herunder kan nevnden søke å påvirke ham til å avholde sig fra bruk av berusningsmidler, hjelpe ham til å få arbeide eller få ham over i andre omgivelser hvor han blir mindre utsatt for fristelser til drikk, få ham til å inngå på en ordning hvor-etter hans lønn eller tilgodehavende skal heves eller forvaltes av hans ektefelle eller annen person, formå ham til å søke læge og følge dennes forskrifter, eller få ham til å ta ophold i passende pleiehjem eller kursted.

Nevnden skal påse at den trufne ordning blir overholdt, og kan beslutte for inntil ett år å stille vedkommende under særlig tilsyn av ett eller flere av sine medlemmer, eller av særskilt antatte personer eller institusjoner.

§ 6. Vil vedkommende ikke rette sig efter nevndens pålegg, eller anser nevnden det i øvrig for påkrevd, kan nevnden beslutte å søke ham — uavhengig av hans eget samtykke — anbragt i kursted, pleiehjem, tvangsarbeidsanstalt eller annen anstalt som Kongen har godkjent i dette øiemed.

Før nevnden fattet sådan beslutning, bør det foreligge erklæring fra læge.

Kongen eller den Kongen bemyndiger, kan gi nærmere regler om forholdet mellem nevndens og påtalemyndighetens behandling av saker om tvangsinternerings av drikkfeldige.

§ 7. Beslutningen om anbringelse efter § 6 fattes av vergemålsretten efter begjæring av edruehetsnevnden på det sted hvor vedkommende har sin bopel, eller hvis han ikke har fast bopel, på opholdsstedet.

Beslutning om anbringelse kan fattes overfor den som på grunn av misbruk av berusende drikk:

1. mishandler sin ektefelle eller sine barn eller utsetter barna for sedelig forderv eller vanrøkt;

2. forsømmer sin forsørgelsesplikt efter gjeldende lover;

3. volder fare for sig selv eller andre, eller gjentatte ganger forulemper sine omgivelser;

4. faller fattigvesenet eller sin familie til byrde;

5. forøder eller forspiller sitt gods, så det må fryktes for at det kan opstå trang for ham selv eller hans familie.

26 febr.
Nr. 1.

§ 8. Begjæringen om tvangsinnleggelse skal inneholde eller være ledsaget av nøiaktige opplysninger om den som saken gjelder, om de undersøkelser som nevnden har foretatt, og om de foranstaltninger som har vært truffet etter § 5. Begjæringen skal videre angi de grunner og beviser som den støttes til. Den lægeerklæring som er omhandlet i § 6, annet ledd, blir å sende med.

Rettsens formann kan straks avslå begjæringen, dersom han finner at det som den inneholder er åpenbart utilstrekkelig til å begrunne tvangsinnleggelse.

§ 9. For så vidt begjæringen ikke straks avslåes etter foregående paragraf, skal den som saken gjelder innkalles til avhøring i rettsmøte. Samtidig med innkallelsen forkynnes underretning om at han på rettsens kontor kan få avskrift av begjæringen. Uteblir han uten gyldig forfall, kan retten la politiet hente ham til samme eller et senere rettsmøte. Er han umyndig, innkalles også vergen.

Retten skal av eget tiltak dra omsorg for at saken blir fullstendig opplyst og fremmes med tilbørlig hurtighet.

Så vel den som saken gjelder som edruelighetsnevnden, kan la sig bistå av sakfører eller av en annen fullmektig som retten godtar.

Om rettsmøtene skal den som er begjært tvangsinternert — og i tilfelle hans verge — gis betimelig varsel. Likeledes skal edruelighetsnevnden ved dens formann, eller ved et annet medlem som den har opgitt, varsles med mindre det uttrykkelig er gitt avkall herpå. I intet tilfelle behøver noe rettsmøte å utsettes fordi vedkommende selv eller edruelighetsnevnden ikke har møtt.

Om vidner og sakkyndige og om bevisførsel for øvrig, gjelder samme regler som for tvistemål. Medlemmer av edruelighetsnevnden er ikke fritatt for eller utelukket fra å føres som vidner.

Efterlater sakkyndiges uttalelser tvil om, hvorvidt den som saken gjelder er sinnssyk, kan retten beslutte at han skal innlegges i sinnssykeasyl til nærmere iakttagelse og undersøkelse.

§ 10. Retten kan beslutte at rettsmøtene skal holdes for lukkede dører. Dette bør i almindelighet skje når den som saken gjelder ønsker det. Selv om rettsmøtene er offentlige, må ingen gjengi offentlig noe av forhandlingene, uten når retten ved kjennelse har gitt samtykke.

§ 11. Såfremt den som saken gjelder skriftlig går inn på å leve totalavholdende, og det er grunn til å tro at løftet er alvorlig ment og at han har evne til å holde det, kan saken

utsettes. Edruelighetsnevnden fører tilsyn med at løftet holdes. Er løftet holdt i ett år, skal saken heves. 26 febr. Nr. 1.

§ 12. Når retten finner saken tilstrekkelig oplyst, avsier den kjennelse om hvorvidt tvangsinnleggelse skal skje. Retten kan bestemme om anbringelsen skal skje i kursted, pleiehjem eller annen godkjent anstalt. Treffer retten ikke sådan bestemmelse, treffes den av vedkommende departement. I henhold til en avsagt kjennelse kan anbringelse foretas i inntil 2 år, forsåvidt ikke retten har fastsatt en kortere tid.

Twistemålslovens bestemmelser om kjennelser og beslutninger får tilsvarende anvendelse.

Edruelighetsnevnden sørger for at kjennelsen fullbyrdes, og kan i den anledning begjære bistand av politiet.

Har anbringelse ikke funnet sted innen 1 år etterat kjennelsen er blitt rettskraftig, eller er det ikke innen samme tidsrum truffet skritt til ved politiets hjelp å få vedkommende anbragt, anses kjennelsen som bortfalt. I øvrig foreldes kjennelsen efter 3 år.

§ 13. Når det efter forholdene er utilrådelig å avvente at kjennelse kan bli avsagt efter § 12, kan retten beslutte at den som saken gjelder midlertidig skal legges inn på kursted, sykehus eller annet pleiested. Er det påtrengende nødvendig, kan retten beslutte fengslig forvaring. Straffeprosesslovens regler om fengsling får tilsvarende anvendelse.

Beslutning efter denne paragraf kan fattes av rettens formann, når det vilde medføre skadelig forsinkelse å vente til retten er samlet. Beslutningen blir da snarest mulig å forelegge for den samlede rett, som kan omgjøre den.

§ 14. Vergemålsrettens kjennelse efter § 12 om hvorvidt tvangsinnleggelse skal skje, kan edruelighetsnevnden påanke til Høiesterett. Den som saken gjelder kan også anke, men Høiesteretts kjæremålsutvalg må da samtykke i sakens innbringelse for Høiesterett. Samtykke bør ikke gis uten at det finnes sannsynlig at tvangsinnleggelse ikke bør finne sted.

Ankefristen er 2 uker.

Er ved den påankede kjennelse tvangsinnleggelse besluttet, er ankedomstolen ikke bundet ved ankeerklæringens innhold.

Kjennelser og beslutninger som vergemålsretten eller dens formann ellers avsier kan påkjæres til Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Om anke og kjæremål gjelder tilsvarende regler som for tvistemål, med de undtagelser som følger av denne lov. Kjæremål over en beslutning om fengsling efter § 13 behandles dog efter straffeprosesslovens regler.

26 febr.
Nr. 1.

Anke har opsettende virkning, med mindre vergemålsretten bestemmer noe annet. Beslutning herom kan omgjøres av Høiesterett eller kjæremålsutvalget i forbindelse med behandlingen av anken.

Kjæremål over en beslutning om innleggelse i sinnssyke- asyl efter § 9, 6. ledd, har opsettende virkning.

§ 15. Blir anken henvist til ankeforhandling, opnevner Høiesteretts formann en høiesterettsadvokat til å utføre anken, og en til å imøtegå den, medmindre vedkommende part selv har antatt en høiesterettsadvokat. I almindelighet foretas opnevnelsen blandt de advokater som er antatt til å utføre straffesaker for Høiesterett. En annen høiesterettsadvokat som vedkommende part har bedt om, kan dog opnevnes når det ikke medfører økede utgifter for det offentlige.

Retten fastsetter godtgjørelsen til opnevnte advokater.

§ 16. For behandling av saker efter denne lov betales ikke rettsgebyrer. Heller ikke betales for utskrifter og attester.

Det offentlige utreder betaling for forkynnelser og tilsigelser, godtgjørelse til vergemålsrettens medlemmer, vidner og sakkyndige, og til de advokater som opnevnes til å utføre ankesaker, samt andre utgifter som saken fører med sig. Herfra undtas godtgjørelse til den av vedkommende part selv antatte advokat, sakfører eller annen fullmektig, og omkostningene ved bevisoptagelser som disse begjærer i anledning av anke.

Når kjennelse om tvangsinnleggelse er avsaagt, eller når anke over en kjennelse herom forkastes, skal den som saken gjelder i regelen tilpliktes å erstatte det offentlige saksomkostningene med et beløp som retten avpasser efter billighet, så det ikke kommer til å stå i fremtredende misforhold til hans formuesvilkår.

§ 17. En person som er anbragt på anstalt overensstemmende med denne lov kan — før utløpet av den for anbringelsen fastsatte tid — utskrives på prøve, hvis det foreligger grunn til å anta at han vil føre et edruelig og ordentlig liv. Om sådan utskrivning skal finne sted, bestemmes av anstaltens styre, som kan fastsette nærmere vilkår, som den utskrevne skal underkaste sig i et tidsrum som svarer til resten av den tid som er bestemt for anbringelsen. Kongen kan gi nærmere regler om vilkårene for utskrivningen. Edruelighetsnevnden på det sted hvor den utskrevne tar opphold, skal underrettes om utskrivningen og skal føre tilsyn med at vilkårene holdes. Holdes ikke vilkårene, kan edruelighetsnevnden gjøre henvendelse til anstaltens styre om å treffe beslutning om å gjeninnta den utskrevne i anstalten. Han kan i så

fall holdes tilbake i anstalten i et tidsrum som svarer til resten av anbringelsestiden. 26 febr. Nr. 1.

§ 18. Kongen kan utferdige forskrifter om den disiplinærmyndighet som kan anvendes overfor personer som er anbragt — eller som frivillig har lagt sig inn — på anstalter etter denne lov, om arbeidsplikt for dem samt om kurbehandling for øvrig.

Vedkommende regjeringsdepartement kan treffe bestemmelse om flytning av en anbragt person fra en anstalt til en annen. Kongen kan gi nærmere forskrifter om sådan flytning.

§ 19. 1. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke kurpengene på de anstalter som staten driver. På andre godkjente anstalter skal kurpengene godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement.

2. Utgifter ved innleggelsen og under oppholdet, som ikke blir betalt av den innlagte selv, påhviler kommunen på det sted hvor edruehetsnevnden har fremsatt begjæring om hans anbringelse. Kommunen kan kreve utgiftene godtgjort av den innlagte, forsåvidt han har midler til å bestride dem. Betaler han ikke, kan inndrivelse finne sted ved utpantning.

Forsåvidt kommunen ikke får sine utgifter dekket på denne måte, kan den kreve en halvdel refundert av vedkommendes hjemstavnskommune. Er det tvist om hjemstavnen, skal den avgjøres overensstemmende med § 45 i lov om fattigvesenet. For innlagte som er uten hjemstavn, eller som for øvrig er i den stilling som lov om fattigvesenet, § 16, nevner, utreder statskassen den del som vilde falt på hjemstavnskommunen.

3. Utgiftene til den innlagtes reise til og fra anstalten og ved flytning fra en anstalt til en annen, dekkes av staten. Kongen eller den Kongen bemyndiger, fastsetter nærmere regler herom.

Kommuner med liten økonomisk evne kan få de under post 2 og 4 omhandlede utgifter helt eller delvis godtgjort av statskassen, såfremt Stortinget bevilger de dertil fornødne midler. Andragender herom sendes vedkommende departement.

4. Utgiftene til edruehetsnevndens virksomhet utredes av vedkommende kommune.

§ 20. Drikkkeldige personer som selv måtte innlegge sig på en av Kongen godkjent kuranstalt, skal — såfremt dens plan inneholder bemyndigelse til det — og anstaltens vedkommende anser det påkrevd for helbredelsen — kunne holdes tilbake i anstalten for et tidsrum som de selv ved sin innleggelse har bestemt, dog ikke over 2 år.

26 febr.
Nr. 1.

Undviker den frivillig innlagte fra anstalten, kan han bringes tilbake ved bistand av politiet.

Kongen utferdiger forskrifter om permisjon, utskrivning på prøve eller endelig utskrivning før utløpet av den tid vedkommende kan holdes tilbake.

Utgiftene ved innleggelsen og under opholdet, og utgiftene ved tilbakebringelse i tilfelle av rømning, påhviler alene den innlagte selv. Det samme gjelder utgiftene til den innlagtes reise til og fra anstalten, og ved flytning fra en anstalt til en annen.

§ 21. Den som uten rimelig grunn fremsetter anmodning til edrueighetsnevnden efter § 4 straffes med bøter.

§ 22. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves § 21 i lov av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap således som denne paragraf lyder efter lov nr. 14 av 6 juni 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 februar 1932.

HAAKON
(L. S.)

Birger Braadland

B. Rolsted

26 febr.
Nr. 2.

Lov om forandring i loven om høiere almenskoler.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 februar 1932 sålydende:

I. Lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med tilleggslover § 9, 2, annet avsnitt skal herefter lyde således:

Ved artium gis én skriftlig opgave, som kan besvares så vel på nynorsk som på bokmål. I den sprogform som ikke er brukt ved besvarelsen, skal eksaminandene underkaste sig en tilleggsprøve, bestående i en lett stil av fortellende eller skildrende innhold.

II. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 februar 1932.

HAAKON
(L. S.)

Birger Braadland

B. Rolsted

26 febr.

Kongelig resolusjon.

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles stadfestelse på vedtak av herredstyret for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte 10 juli 1929 om nye almindelige helseforskrifter, epidemi-forskrifter og tuberkuloseforskrift for herredet.
- II. De ved kongelig resolusjon av 23 august 1912 stadfestede almindelige helseforskrifter for Fillan herred opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.
De stadfestede nye forskrifter lyder således:

Helseforskrifter for Fillan herred.

§ 1. Herredet opdeles i helsekretser, svarende til skolekretsene. I første helserådsmøte efter nytt valg skal der blandt helserådsmedlemmene velges tilsynsmann til hver av herredets helsekretser. Det påhviler disse, også uten særskilt anmeldelse, å påse at helseforskriftene til enhver tid overholdes.

Bygningsvesenet.

§ 2. Ved opførelse eller flytning av bygninger skal melding skje til helserådets ordfører eller til vedkommende tilsynsmann.

Følgende iakttas:

- a) Avstanden fra våningshus til stall, fjøs eller klosett skal være minst 8 m.
- b) Grunnen under våningshuset skal være vel avgrøftet for grunn- og overvann. Matjorden skal før opførelsen fjernes.
- c) Huset skal helt hvile på undermur av betong eller gråsten. Murens høide over grunnen skal være minst 30 cm. Den skal være forsvarlig tett og forsynt med minst 2 trekkhull med minst 150 cm.² stor lysåpning, såfremt der ikke er kjeller. Denne skal være forsynt med vindu eller glugge, hvorigjennem tilstrekkelig ventilasjon kan finne sted.
- d) Ethvert beboelsesrum skal være minst 2,25 m. fra gulv til tak, og ha minst 1 vindu som kan åpnes. Lysflaten skal være minst 1/10 av gulvflaten.
- e) Gulvet i første etasje skal være dobbelt, og forsynt med tørr fyll eller tjæreapp.

§ 3. Hvis der i beboelsesrum brukes kokeovn, skal der anbringes damplette til bortledning av dampen.

26 febr.

§ 4. Husdyr undtagen hund og katt må ikke ha stadig ophold i våningshus eller rum, som har tak eller vegg felles med sådant.

§ 5. Finner helserådet at noget bebodd hus, arbeids- eller forsamlingsrum er skadelig for helsen ved fuktighet, urenslighet, overfylling av mennesker eller ved mangel på lys eller luft, kan helserådet forby det brukt til manglene er rettet. Det er forbudt å benytte kjellerrum til soverum.

Bedrifter.

§ 6. Aktes bedrift satt igang som ved stank eller giftige gassarter kan forurense luften eller på annen måte kan fryktes for å bli til skade for naboens eller arbeidernes sundhet, skal planen for anlegget på forhånd forelegges helserådet, og vedkommende skal være pliktig, så vel ved anlegget som ved driften, å rette sig efter de bestemmelser, som helserådet gir til fjernelse av sanitære misligheter. Bedrift av denne slags, som er i virksomhet, er underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har til enhver tid å rette sig efter de bestemmelser, som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

Avfallsstoffer.

§ 7. Feieskarn og lignende avfall skal ikke kastes utenfor veggene, men enten bringes i klosettdyngen, gjødelskjelleren, eller kastes i kompostdyng, som må ligge minst 10 m. fra våningshus, matbod eller allfarvei. Hvis ikke dette lar sig gjøre, skal alt tørt avfall anbringes i søppelkasse. Denne skal være gjort av solide materialer, og ha tetsluttende lokk. Den skal tømmes, når den er $\frac{3}{4}$ full. Kjøkkenvask skal være forsynt med vannlås. Skyllervann skal fjernes minst 8 m. fra våningshus, matbod eller allfarvei. Alle avfallsdynger skal jevnlig påfylles frisk jord, torvstrø eller kalk. Gårdsplassen skal holdes ren for stoffer som kan fremkalle stank.

§ 8. Ved hvert våningshus eller fast arbeidssted skal være lett tilgjengelig til klosett. Klosetter skal ikke ligge våningshus, matbod eller allfarvei nærmere enn 8 m. Hvis ikke dette lar sig gjøre, skal brukes flyttbar kasse eller tønne i innelukket rum. De skal jevnlig påføres torvstrø, jord eller annen fyll. Setene skal vaskes minst 1 gang ukentlig.

§ 9. Uthus, klosett eller avfallsdyng må ikke anbringes således, at derfra skjer tilsig til hustomt, vei, brønn eller sted, hvorfra drikkevann tas til mennesker eller dyr, eller vann til annet husbruk.

§ 10. Dyrekadavre skal såfremt lov om foranstaltninger 26 febr.
mot smittsomme husdyrsykdommer ikke kommer til anvendelse, nedgraves i en dybde av minst 2 m., og således, at der ikke skjer tilsig til drikkevann for mennesker eller dyr.

Drikkevann.

§ 11. I bekk eller dam, hvorfra drikkevann tas, skal ikke bades, vaskes eller noget urent spilles, så nær det sted hvor vannet tas at dette forurenses.

§ 12. Brønner må ikke graves på steder, hvor vannet kan forurenses ved tilsig. De skal overdekkes, og må ikke ligge nærmere klosett, gjødsel- eller avfallsdyngne enn 15 m. Omvendt må sådanne ikke anbringes nærmere en allerede gravet brønn enn 15 m. Overflatevann skal avledes, og brønnens karm over jorden cementseres eller omgis med et lag fast stampet lere.

Nærings- og nydelsesmidler.

§ 13. Melk eller andre matvarer, som lett kan bederves, skal ikke opbevares i beboelsesrum. Hvis dette er uundgåelig, skal de hensettes i lukkede skap eller tildekkede kopper. Under ingen omstendighet må melk opbevares i rum, hvor syke oppholder sig.

§ 14. Handlendes tilberednings- og utsalgssted og lager for næringsmidler skal være absolutt rene, luftige og fri for støv og stank, og må ikke brukes til soverum eller ha dør felles med sådant uten helserådets samtykke. Heller ikke må der på samme sted opbevares andre varer, som kan gi næringsmidlene ond lukt eller smak, forurenses eller bederve dem. Disken og gulvet må vaskes ofte. Tørr feining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Der skal være et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn skal dekkes med sagmugg, mose eller lignende. Spyttebakkene skal daglig gjøres rene. Det er forbudt å sitte på disken. Næringsmidlene må ikke røres ved av kundene, men opbevares mest mulig i tette beholdere eller skap, særlig den tid da det er mest fluer. I utsalgssted for nærings- og nydelsesmidler skal der være vaskestell forsynt med såpe og vann og håndklær, hvor den selgende skal vaske sine hender, når varene skal behandles. Matvarer må ikke innpakkes i avis- eller annet urent papir.

§ 15. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruks-gjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler. Det er forbudt å selge

26 febr. nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i eiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen basillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbredes med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadiggjøres på vedkommende selgers bekostning.

I enhver butikk skal 1 eksemplar av §§ 14 og 15 være opslått.

§ 16. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys til salg, uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge, og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskenæring.

§ 17. Bakerier, slakterier, meierier, avkjølingsrum og lignende rum skal være tilstrekkelig store, lyse og luftige, og gulv, vegger og loft sådanne, at de lett kan vaskes eller rengjøres. For øvrig skal disse bedrifter være undergitt de bestemmelser, som helserådet til enhver tid finner nødvendige til varetagelse av den almindelige renslighet.

Fjøsstell.

§ 18. Fjøs skal være lyse. De skal være rene og vel luftet. Storrengjøring minst en gang om året. Kalkning og ellers vaskning av gulv, vegger og tak med såpe og varmt vann, og utluftning med gjennetrekk i flere dager, hvor forholdene tillater det. Kjørene skal holdes rene. Gjødsele må under melkingen ikke måkes ut. I hvert fjøs skal det være vaskevannsstell med vaskefatt, såpe og rent håndklæ. Den, som melker, skal før melkingen såpevaske sine hender, og vaske eller tørre koens jur og spener med ren klut. Melken

må snarest bringes ut av fjøset. Ved sykdom blandt dyrene 26 febr. eller mistanke om smittsom sykdom i husstand, skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmest boende helse-rådsmedlem (kretstilsynsmann) som nærmere skal under-søke saken, og gi melding til helserådets ordfører.

Smittsomme sykdommer.

§ 19. Når tuberkuløs skifter bopel, skal den fra hvem den syke flytter, snarest melde flytningen til helserådets ord-fører.

§ 20. Elever av offentlig skole, som læreren har grunn til å frykte er angrepet av utøi, skal av denne hjemsendes, og forbys adgang til skolen til de er rene. Elever som for-modes å lide av smittsom sykdom, kan av læreren forbys adgang til skolen til sykdommens natur ved lægeundersøkelse er bragt på det rene.

§ 21. 1) Ved optreden av sykdomstilfelle, som det kan være grunn til å tro er av ondartet, smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar, som har å gjøre anmeldelse derom i overensstemmelse med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, såvidt omstendighetene tillater. Av-sondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstander, som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dager forut for sykdommens utbrudd. Matvarer må ikke opbevares i det rum, hvor den syke oppholder sig.

2) Inntil læge er kommet til stede, og har meddelt nær-mere forskrifter, må samkvem mellem det sted, hvor sykdom-men er optrådt og andre steder, innskrenkes til det minst mu-lige. Navnlig må personer som hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammen-komster av større antall mennesker.

Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke oppholder sig. Sammenkomster i selska-pelig eller annet øiemed, som ikke er uopsettelig, må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.

3) Når læge er kommet til stede, kan han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser, og med hensyn til rensning av sykeværelset, og de under sykdommen benyttede gjenstan-der som sykdommens beskaffenhet påkrever og omstendig-hetene tillater. Det må overlates til lægens skjønn efter om-stendighetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må

26 febr. i hvert tilfelle nøie etterkommes, og er gjeldende til de tilbakeskalles av lægen selv, eller opheves av helserådet eller dets ordfører.

4) Hvis der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er optrådt, må dette straks opføre, inntil tillatelse er meddelt av den tilkalte læge.

5) Barn fra den husstand, hvor sykdommen er optrådt, må ikke søke skole, før tillatelse er meddelt av den tilkalte læge.

Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil lægen har gitt nærmere bestemmelse.

6) Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføininger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføininger som etter tilfellets beskaffenhet er fornødne.

§ 22. Lokaler, som stadig eller leilighetsvis brukes av større antall mennesker såsom forsamlingshus, utsalgssteder, verksteder, arbeidsrum, bevertnings- og losjibus, skal være forsynt med tilstrekkelig antall spyttbakker, som daglig tømmer og renses. På sådanne steder skal finnes opslag om at det er strengt forbudt å spytte på gulv, vegg eller i trappeganger. Ved sådanne steder skal også være opført klosett.

Tjenerhold.

§ 23. Tjenere skal skaffes tilstrekkelig rummelig, tett og varmt soverum.

Almindelige bestemmelser.

§ 24. Eier eller leier av hus er som sådan ansvarlig for at alle de plikter oppfylles som påbys i disse helseforskrifter, og skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelse fra sine folks side.

§ 25. Fartøier, som henligger innen herredet, og deres besetninger er med hensyn til helseforholdene ombord undergitt helserådets bestemmelser.

§ 26. Herredstyret besørger trykt et nødvendig antall av disse helseforskrifter til utdeling i alle beboelseshus innen herredet. Et eksemplar av forskriftene skal være opslått i lokaler som stadig eller leilighetsvis brukes av et større antall mennesker.

§ 27. Avvikelse fra ovennevnte forskrifter kan finne sted, men kun med tillatelse fra helserådet i hvert enkelt tilfelle.

I uopsettelige tilfelle kan helserådets ordfører midler- 26 febr.
tidig dispensere.

§ 28. Det påhviler de forskjellige helsekretsers tilsynsmenn å melde overtredelse til helserådets ordfører, som har å besørge dem påtalt etter lovgivningen.

Kongelig resolusjon.

26 febr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i tuberkulose-loven av 8 mai 1900 meddeles stadfestelse på vedtak av Verdal herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 23 oktober 1931 om nye almindelige helseforskrifter for herredet og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter.

II. De ved kongelige resolusjoner av 28 juni 1879 og 21 august 1882 stadfestede almindelige helseforskrifter for Verdalsøren og for Verdal herred opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De stadfestede nye forskrifter har sådan ordlyd:

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal være delt i helsekretser med en eller flere tilsynsmenn som velges blandt helserådets medlemmer efter hvert kommunevalg. Tilsynsmennene har hver i sin krets en særlig plikt til å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets almindelige helseforskrifter og å påse overholdelsen av de vanlige regler som er gjeldende eller for hvert tilfelle blir gitt ved optreden av epidemiske sykdommer.

Om bygningsvesen.

§ 2. Ved opførelse eller påbygning av bolig som er bestemt til varig opphold for folk eller av uthus til sådan bolig, skal anmeldelse derom gjøres til nærmeste medlem av helserådet. Vedkommende medlem har da å påse, at følgende blir iaktatt:

- a) Avstanden mellem våningshus og matbod på den ene side og privet, stall, fjøs, grisehus og hønsehus på den annen side må ikke være mindre 10 meter.
- b) Bebyggelsen skal ordnes slik, at det kan komme så meget sol til beboelsesrummene som byggetomten gir anledning til.
- c) Matjorden skal fjernes fra tomten; — denne skal være tørr og ved avgrøftning og avledning beskyttes mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårdsplass skal

26 febr.

fordypningene utfylles, så det ikke dannes vann- eller sølepytter.

- d) Våningshus skal opføres på grunnmur av gråsten eller betong av minst 30 cm. høide over jorden. Grunnmuren skal være tett, og hvor det ikke er kjeller forsynt med minst to trekkhull, hvert minst 150 cm.² stort. Over grunnmuren skal legges isolasjonsbelegg. Hvor det ikke er kjeller må det mellom gulvet i 1ste etasje og jordoverflaten være minst 60 cm. avstand.
- e) Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt og forsynt med tørr fyll mellom gulvene.
- f) Ethvert beboelsesrum, som ikke har skråtak, skal være minst 2,5 m. høit fra gulv til loft. Når loftsrum innredes med skråtak og aktes benyttet til beboelse skal den minste tillatte høide ved skråtakets laveste del være 1,5 m. Fra skråtakets høieste del skal det være minst 2,5 m. til gulvet.
- g) I hvert beboelsesrum skal det være minst et slagvindu. Vindusflaten i beboelsesrum må ikke være mindre enn 1/10 av gulvflaten.

§ 3. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Hvis det jevnlig samler sig vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning som kan brukes til luftveksling.

§ 4. Dersom det i beboelsesrum benyttes kokeovn, skal der anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

§ 5. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet eller overfylling med beboere har vist sig å være skadelige for sundheten.

§ 6. Husdyr, undtagen hund og katt, må ikke huses inne i beboelsesrum eller i rum som benyttes til opbevaringssted for matvarer, eller som har vegg eller tak felles med sådant rum, og der må fra dyrenes opholdssted ikke kunne skje tilsig til noget sådant rum eller til brønn, bekk eller annet sted, som der tas drikkevann fra til folk eller fe, eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

I tettere bebyggede strøk kan helserådet fastsette særlige forholdsregler for anbringelse av husdyr.

Om priveter og avfallsstoffer.

§ 7. Til ethvert våningshus skal det innrettes et privet som må ligge minst 10 m. fjernet fra eget eller andres vå-

ningshus og matbod samt fra offentlig eller felles privat vei. 26 febr. Fra privetet må det ikke kunne skje tilsig hverken til noget av de nevnte steder eller til opkomme, brønn, bekk eller andre steder hvor det tas drikkevann til folk eller fe eller vann til annet husbruk, og heller ikke vann som brukes i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Ved bygninger eller steder, hvor det jevnlig samles mange mennesker, f. eks. kirker og forsamlingslokaler, skal der være priveter og pissoarer særskilt for hvert kjønn og av sådan størrelse og innredning som helserådet for hvert sted bestemmer. De skal holdes tilbørlig rene og fri for stank.

Hvor privetbingen ikke er felles med gjøselbingen skal den være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde, at ekskrementene holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 m. fra våningshus, matbod eller vei eller inne i våningshus, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Det må ikke kunne komme stank fra privetet til beboelsesrum, kjøkken eller rum, hvor matvarer opbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe. Åpningene i setet skal ha tilhængslet lokk. Anvendes flyttbare kasser, skal de være tjærebredd ut og innvendig og stå på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere, hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres.

Priveter skal alltid holdes tilbørlig rene.

Om det offentlige renhold m. m.

§ 8. I tett bebyggede strøk påhviler det enhver hus- eller grunneier å rengjøre fortau, rennesten, kloakksluk og kjørebane til midtlinjen så ofte omstendighetene fordrer eller minst en gang ukentlig. Gårdsrummet til hvert beboelseshus skal holdes rent og tørt. Ujevnheter i jordsmonnet fjernes, så der ikke dannes solepytter. Det samme gjelder offentlige plasser.

§ 9. Soppel, feieskarn eller annet avfall så vel fra beboelseshus som fra bedrifter skal enten brennes, samles i tette kasser med lokk, legges i kompost eller bortbringes til sted,

26 febr. som dertil måtte være anvist av helserådet. Anvendes kasser, skal de tømmes og rengjøres, før de blir helt fulle. Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødningsstoffer må ikke legges nærmere alfarvei, beboelsesrum eller matbod enn 10 m. De skal alltid holdes vel tildekket med jord og skal legges slik at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted som der tas drikkevann fra til folk eller fe, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Åtsler skal enten brennes eller graves ned på et avsides sted, minst 1 m. under jordoverflaten.

Fra uthus eller bedrifter må det ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråtnende stoffer til vann som benyttes som foran nevnt, heller ikke til offentlig eller felles privat vei og ikke til naboeiendom, når det kan medføre sanitære ulemper.

§ 10. Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte at ikke noe nevneverdig spilles. I tettere bebyggede strøk og på marker som har helling til brønn, bekk eller annet sted som der tas drikkevann fra til folk eller fe, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, skal gjødningsstoffene enten hurtigst mulig nedmuldes eller dekkes med jord. Privetgjødsel må ikke oplegges eller spredes nærmere brønn, bekk eller annet sted som der tas vann fra til bruk som foran nevnt enn 10 m. og annen naturlig gjødsel ikke nærmere enn 5 m.

Om drikkevann.

§ 11. Brønn, bekk eller annet vann, som det tas drikkevann fra til folk eller fe, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, må ikke forurennes på noen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger privet, pissoar eller gjødseleplag nærmere enn 10 m. eller som har tilsig derfra. Renvannsbrønnene skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann; de skal tømmes og renses minst en gang hvert år. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 m. på hver kant skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten; de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Om sundhetsfarlige bedrifter.

26 febr.

§ 12. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper skal planen for anlegget forelegges for helserådet og godkjennes av dette før driften settes i gang. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er igang skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at noen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand enn det nødvendig følger av bedriftens art skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

Om salg av fødevarer.

§ 13. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noe stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby salg av nærings- eller nydelsesmidler, som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- eller nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder hvor der forekommer smittsom sykdom eller finnes noen basillebærer av sådan sykdom som kan utbredes ved varene. Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadelliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Om fjøset og melkens behandling.

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring skal foretas minst én gang om året. Gulv og vegger, tak og alt inventar vaskes med grønnsåpe og varmt vann, forsåvidt ikke vegger og tak er kalket, og fjøset

26 febr. luftes med gjennemtrenk i flere dager; kalkede vegger og tak overkalkes en gang årlig.

Kuene skal holdes rene.

Melkekar og melk må behandles med den største renslighet. I ethvert fjøs skal der være vaskevannsstol og vaskefat, såpe og håndklær. Den som melker skal ha på sig et rent armforklær og skal før melkingen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av jur og spener med en ren klut, som for hver ku skylles og renses forsvarlig.

Melken må snarest bringes ut av fjøset. Melk må ikke oppbevares i beboelsesrum; kan dette ikke undgås, må de kar som den oppbevares i være tildekket.

Under ingen omstendighet må dog melk oppbevares i soverum eller i rum hvor syke opholder sig. Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmestboende helserådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

Om butikker.

§ 15. Enhver butikk skal holdes ren og være godt utluftet; utenfor inngangsdøren skal det være anbragt fotskraper. Gulv og disk skal daglig rengjøres. Tørr feining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Det skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker; deres bunn skal dekkles med fuktig sagmugg, torvstrø eller lignende. Spyttbakkene skal rengjøres hver dag og innholdet brennes.

Butikker, hvor der selges melk, fløte eller andre matvarer, og rum, hvor melk eller matvarer som skal selges, blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. Disse butikker og rum skal være forsynt med vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender.

Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet, så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrummene. Når det lar sig gjøre, skal varene anbringes i vel renholdte og tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller lignende. Vekt og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer, skal være rene, når de brukes.

I melkeutsalg må der ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den usmak. Det er selgeren forbudt å pakke matvarer inn i aviser eller urent papir; han skal iakttå renslighet ved innpakningen, og må f. eks. ikke blåse posene op eller væte fingrene i munnen.

Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, 26 febr. støv og all annen forurensning. Tobakksrøkning er forbudt i butikker, hvor der selges matvarer.

Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem som de kjøper. Opslag herom og om forbud mot tobakksrøkning skal finnes på et lett iøinefallende sted i vedkommende butikk.

I hver butikk skal det være opplått et særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Om garverier, slakterier, pølsemakerier og kjøtt- og fiskeutsalg.

§ 16. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier og lignende steder for tilvirkning, opbevaring og behandling av matvarer skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle kan gripe inn, hvis mangler ved renholdet eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet.

§ 17. 1. Under slaktning og under arbeide i pølsemakeriet skal den strengeste renslighet iakttas. I slakteriet skal det under kjøttets stivning være god gjennomtrekk.

Avfall fra garveri og slakteri skal hurtigst mulig fjernes. Det skal legges i en tett jernkasse med tett lokk. Kassen tømmes hver uke, efter hver tømning renses den omhyggelig og desinfiseres med klorkalk. Den må ikke stå i selve slakteriet eller pølsemakeriet. Rengjøring av mave og tarm tillates ikke i rum, hvor kjøtt opbevares.

2. I slakteri og pølsemakeri og anlegg for tilberedning av fiskemat skal det være vanntett, cementert gulv med fall og avløp til kloakk med vannlås.

Vegger og tak, bord og disk skal være i slik stand at de lett kan holdes rene. Maskiner, redskaper og lignende skal være således anbragt at de er lett tilgjengelige for helserådets kontroll.

3. Slakterier, pølsemakerier og utsalgssteder for kjøtt og fiskevarer og de rum som står i åpen forbindelse med disse, må alltid holdes rene.

4. Hver dag efter endt arbeide vaskes eller spyles gulvet; vegger og tak en gang månedlig; vinduer en gang ukentlig. Under rengjøring må ingen kjøtt- eller fiskevarer opbevares der. De krokar kjøttet henger på, må være fortinnet og anbragt slik, at kjøttet henger fritt fra veggen.

5. Ethvert slakteri og pølsemakeri og anlegg for fremstilling av fiskemat skal være forsynt med vannledning og spyleslange.

6. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

26 febr.

7. Personer som arbeider i slakteri, pølsemakeri og ut-salg for kjøtt og fiskemat skal under arbeidet være iført hel og ren drakt av hvitt lerret, som rengjøres på stedet. I nevnte lokaler skal være innlagt vask og finnes såpe og rene hånd-klær. Alle som arbeider der skal vaske armer og hender, før de begynner arbeidet.

8. I kjøttutsalg skal bord, disk og hyller være forsynt med plate av polert eller slepen sten og være forsynt med anordning, så varene ikke kan berøres av publikum. Kjøtt må ikke komme i forbindelse med andre varer som grønn-saker og lignende.

9. Bruk av tobakk er forbudt i slakteri, pølsemakeri og anlegg for fremstilling av fiskemat.

Om renhold i bakerier.

§ 18. 1. I bakeri og de rum som står i åpen forbindelse med dette skal guly, vegger og tak være i slik stand, at de lett kan holdes rene. Hver dag efter endt arbeide må gulvene omhyggelig skrapes og vaskes. Vegger og tak vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke. Under rengjø-ring må bakverk ikke opbevares i bakeriet.

2. Bakeriet og de rum som står i åpen forbindelse med dette, må ikke benyttes til soverum eller annet bruk som er bakeriet uvedkommende. Gjenstander som kan gi anledning til støv eller stank eller hindre rengjøring, må ikke finnes der.

3. Bakertrau og bord, surkasse samt andre gjenstander som brukes til bakningen, hyller, fjeler, plater m. m. holdes alltid rene. Smør, melk og andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakervarer, opbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakervarer, tillages for dagens behov. Strykekviser må ikke benyttes samtidig i forskjellig strykelse og de må rengjøres hver dag i kokende vann.

4. Melsekker skal børstes og renses omhyggelig for smuss før de tømmes i trauet, og de må ikke opbevares i bakeriet.

5. Hvor det er illegg til bakerovn, vann- eller dampkjel fra bakerrummet, må det ikke bringes inn mer kull eller ved enn det trenges for dagens behov. Kull opbevares i særskilte bokser. Ved må ikke ligge utover gulvene; aske og avfall fjernes hver dag.

6. Bakeren skal under sitt arbeide ha hel og ren drakt av hvitt lerret og hvit lue. Den må ikke brukes utenfor bake-riet og skiftes minst 2 ganger i uken.

7. Bruk av tobakk i enhver form er forbudt.

8. I bakeri skal være innlagt vann og vask samt finnes såpe og rene håndklær. Bakeren skal vaske armer og hender før arbeidet begynner. 26 febr.

9. I bakeri og konditorutsalg skal der for publikum på synlige steder være opslått plakat om, at det er forbudt å berøre annet bakverk enn det som vedkommende kjøper.

10. Baker som lider av akutt eller kronisk hudsykdom på armer og hender tillates ikke å arbeide i bakeriet.

Om hoteller, losjhus og bevertningssteder.

§ 19. Lokalene skal utluftes og gulvene vaskes hver morgen. Spyting tillates bare i spytebakkene som skal finnes i tilstrekkelig antall og rengjøres minst en gang daglig. Møbeltrekk skal være av slikt stoff, at det lett lar sig holde fullstendig rent. Overdynene på sengene skal være forsynt med tett lerretspose. Denne samt putevar og laken skal skiftes for hver ny losjerende. Hvis det på værelset er vannkaraffel eller spring, skal der også være et glass for hver losjerende; dessuten et håndklær for hver person samt såpe og vaskefat. Håndklædet skal skiftes rent for hver ny losjerende. Vaskefatet skal vaskes hver dag.

Der må ikke benyttes kopper eller glass med skår eller sprekker. Kopper og glass skal etter bruken vaskes godt i rent, varmt såpe-(soda)vann og kokes. Det er forbudt å drikke av vannbeholderens vannøse. Vann skal serveres i glass eller kopp som etterpå rengjøres som foran angitt.

Denne bestemmelse gjelder også for forsamlingslokaler for såvidt der foregår servering.

Om barberstuer.

§ 20. Barberstuen med tilstøtende rum skal alltid holdes ren og godt utluftet. I lokalet skal finnes tilstrekkelig antall spytebakker som skal rengjøres hver aften; denne rengjøring må ikke foretas av personer under 18 år. Hovedrengjøring av barberstuen med tilstøtende rum skal foregå minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes daglig; bord, hyller og lignende skal tørres hver dag og alltid holdes rene. Alt avfall (hår m. m.) skal fjernes hver aften; avfallet skal feies sammen efter hver hårklipping.

Barbererne skal iaktta omhyggelig personlig renslighet og under arbeidet være iført ren, hvit jakke eller frakk, som skal skiftes minst en gang ukentlig. Personer med sår eller utslett på hender eller armer tillates ikke å beskjeftiges i barberstuen. Klippemaskiner, sakser, kniver, koster, børster og kammer skal rengjøres for hver gang de brukes, — enten

26 febr. ved kokning eller vask i 5 % lysoformopløsning. Alunsten skal avskylles hver gang før og efter bruk. Efter betjening av kunder som lider av utslett eller håravfall som kan befryktes å være smittsom, skal de benyttede redskaper kokes i minst 10 minutter, før de benyttes til andre.

Bruk av maskinbørste og pudderkvast er forbudt. Ved barbering skal der for hver kunde benyttes renvasket og rullet serviett og rent dekke over nakkeputen. Ved hver hårklingning benyttes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare tillates benyttet en gang. Kappen skal vaskes minst 2 ganger ukentlig. Barberkopp skal renses i varmt vann mellom hver barbering. Til innsåpning, som skal foregå med hånden hvis ikke kunden har med kost, skal bare benyttes såpeopløsning eller såpepulver..

Når ny forretning opprettes eller eldre forretning flyttes, skal dette meldes til helserådet.

Et eksemplar av disse forskrifter skal finnes opslått på et iøinefallende sted i hver barberstue.

Om offentlige boksamlinger.

§ 21. Ved utlån av bøker fra offentlige boksamlinger skal følgende iakttas:

1. Bøker må ikke utlånes til personer som lider av smittsom sykdom eller til personer som tilhører husstand hvor der er smittsom sykdom.

2. Hvis en person som har til låns bøker fra offentlig boksamling, blir angrepet av smittsom sykdom eller sådan bryter ut innen den husstand som han hører til, skal bøkene før de lånes ut til andre desinfiseres efter nærmere bestemmelse av helserådets ordfører.

3. Alle bøker i offentlig boksamling skal så vidt mulig en gang årlig efterses av den som forestår boksamlingen sammen med tilsynsmannen i helsekretsen. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Om smittsomme sykdommer m. m.

§ 22. Når en tuberkuløs med smittefarlig avsondring forandrer bopel, skal melding derom straks gis til helserådets ordfører av den som den syke flytter fra.

§ 23. Når en lærer har grunn til å anta at et skolebarn lider av utøi, skabb eller en mistenkelig smittsom sykdom, skal han sende barnet hjem med skriftlig opfordring til hjemmet om å sørge for at barnet blir befrikket for sitt utøi eller sin hudsykdom og læge blir rådspurt, før det påny blir sendt på skolen.

26 febr.

Gang- og sengklær og andre gjenstander som har vært benyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom, eller henstått i rum hvor disse personer har opholdt sig, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk, før de er renset efter helserådets nærmere bestemmelse.

Rum hvor personer lidende av smittsom sykdom har opholdt sig, skal også renses efter helserådets anvisning.

Overholdelse av helseforskriftene.

§ 24. Undlater nogen innen den av helserådet satte frist å treffe de forføininger som påhviler ham i henhold til helseforskriftene eller de av helserådet i hvert tilfelle lovlig fattede beslutninger, kan helserådet la forføiningene utføre på vedkommendes bekostning. Hvor det er tvil om hvem som i tilfelle skal etterkomme et påbud, har helserådet å holde sig til eieren.

Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser fra helseforskriftene.

Ordføreren kan alltid treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig beslutning kreves og det ikke er tid til å vente på samlet helserådsmøte. Saken forelegges derefter snarest mulig for helserådet.

Overtredelse av helsevedtektene eller de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

§ 25. Helserådet bestemmer hvilke strøk i herredet er å anse som tettere bebygget.

§ 26. Forskriftene trer i kraft 3 måneder efterat de er stadfestet.

Kongelig resolusjon.

26 febr.

I. Efternevnte paragraf i de ved kongelig resolusjon av 31 mai 1918, jfr. kongelige resolusjoner av 22 april og 13 mai 1921, 17 februar 1922, 23 november 1923, 19 juni 1925 og 25 november 1927, fastsatte forskrifter for bemanning av norske skib forandres således:

§ 16 annet ledd skal lyde:

«Sjøfartsdirektøren kan dispensere fra foranstående bestemmelser i de tilfelle hvor deres håndhevelse antas å ville lede til urimelige forhold.»

§ 16 siste ledd opheves.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

26-febr. : **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 4 i lov om Svalbard av 17 juli 1925 bestemmes:

§ 1. Innenfor de i denne paragraf nevnte områder på Svalbard skal all plantevekst være fredet mot innsamling og ødeleggelse.

Område nr. 1. Nord og øst for Dicksonfjorden og Sassenfjorden.

Området er begrenset av følgende linjer: Fra en odde på sydsiden av Sassenfjorden ca. 3 km. vest for utløpet av Sassenelven, bredde $78^{\circ}20'$ lengde $16^{\circ}43'$, en rett linje i retning øst 55° syd til en varde på den lille fjellaksel syd for munningen av Sassendalen 258 m.o.h., bredde $78^{\circ}18'7$ lengde $16^{\circ}47'$. Herfra en rett linje i retning øst 58° syd til en varde på hjørnefjellet mellom Sassendalen og Eskerdalen 699 m.o.h., bredde $78^{\circ}15'4$ lengde $16^{\circ}57'$. Herfra en rett linje tvers over Eskerdalen i retning øst 32° syd til en varde på den vestligste av Trehøgdenene 681 m.o.h., bredde $78^{\circ}13'8$ lengde $17^{\circ}08'$. Herfra en rett linje i retning nord 30° øst til toppen av Hampusfjellet på høire side av Von Postbreen, ca. 470 m.o.h., bredde $78^{\circ}26'3$ lengde $17^{\circ}44'$. Herfra en rett linje i retning nord 17° vest til toppen av Terrierfjellet, ca. 1200 m.o.h., bredde $78^{\circ}41'0$ lengde $17^{\circ}20'$. Herfra en rett linje i retning nord 60° vest til toppen av Sfinksen, bredde $78^{\circ}45'5$ lengde $16^{\circ}37'$. Herfra en rett linje i retning nord 27° vest til det vestre hjørne av bunnen av Austfjorden, bredde $78^{\circ}54'3$ lengde $16^{\circ}22'$. Herfra følger grensen vestkysten av Austfjorden rundt Kapp Petermann, videre østkysten av Vestfjorden til bunnen av denne, bredde $79^{\circ}06'3$, lengde $15^{\circ}33'$. Herfra følger grensen midten av Universitetsbreen, over Mariaskardet, langs hovedelven i Dicksondalen til bunnen av Dicksonfjorden, bredde $78^{\circ}50'0$ lengde $15^{\circ}22'$. Herfra følger grensen kystlinjen på østsiden av Dicksonfjorden, rundt Kapp Wijk, videre langs kysten av Isfjorden, rundt Kapp Thorsen, derfra kystlinjen rundt Billefjorden, så langs Sassenfjordens nordside og rundt Tempelfjorden og tilbake til utgangspunktet, odden vest for Sassenelvens utløp.

Område nr. 2. Mellem Colesdalen og Adventdalen.

Området er begrenset av følgende linjer: Fra utløpet av Coleselva, bredde $78^{\circ}06'0$ lengde $15^{\circ}00'$ følger grensen Coleselvas hovedløp opover til det punkt hvor elven fra Faradalen tilstøter denne, bredde $78^{\circ}05'0$ lengde $15^{\circ}17'0$. Herfra følger

grensen elven i Faradalen til passet mot dal nr. 1 øst for 26 febr. Longyeardalen, bredde $78^{\circ}09'5$ lengde $15^{\circ}28'$. Videre følger grensen elven i dal nr. 1 øst for Longyeardalen til denne løper ut i Adventelven, bredde $78^{\circ}11'7$ lengde $15^{\circ}51'$. Herfra følger grensen venstre side av Adventelven til utløpet i Adventfjorden og følger så kystlinjen tilbake til utgangspunktet i Colesbukta.

§ 2. Foranstående bestemmelser er ikke til hinder for utøvelse av bergverksdrift eller annen næringsvirksomhet, dog må i dette tilfelle ødeleggelse av plantearter søkes undgått i den utstrekning dette kan skje uten særlig vanskelighet og utgift. Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidets fremme ikke kan undgås, skal vedkommende departement i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

§ 3. I spesielt videnskapelig øiemed kan vedkommende departement fritta fra foran nevnte bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av foran nevnte fredningsbestemmelser er belagt med straff.

§ 5. Denne resolusjon trer i kraft 1 april 1932.

Kongelig resolusjon.

26 febr.

I. I medhold av § 15 i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 bestemmes, at ethvert fiske er forbudt på de nedenfor beskrevne områder ovenfor og nedenfor etternevnte laksetrapper i Gaula elv i Gaular herred, Sogn og Fjordane fylke:

a. Laksetrappen i Osfoss.

Ovenfor trappen:

Den del av elven som ligger nedenfor en rett linje, trukket fra en stentrapp på elvens søndre bredd, ca. 20 meter ovenfor trappens inntak til en i fjellet nedminert jernbolt på elvens nordre bredd.

Nedenfor trappen:

Den del av elven, som ligger ovenfor en rett linje trukket fra en i en jordfast sten nedminert jernbolt, ca. 60 meter nedenfor laksetrappens utløp på elvens søndre bredd til den mest synbare knaus midt i fossens nedre del.

b. Laksetrappen i Rækevikkfoss.

Ovenfor trappen: Den del av elven som ligger nedenfor en rett linje, trukket fra en i en stor sten nedminert jernbolt på elvens nordre bredd, ca. 120 meter ovenfor trappens inntak, over nederste pynt av holmen til en lignende jernbolt i fjellet på elvens søndre bredd.

26 febr.

Nedenfor trappen: Den del av elven som ligger ovenfor en rett linje trukket fra en i fjellet nedminert jernbolt på elvens nordre bredd, ca. 60 meter nedenfor trappens utløp til en lignende bolt i fjellet på elvens søndre bredd.

II. Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med straff.

Rettelse.

Side 77. Punkt 2 i «fyresegner um målbruk i statstenesta», fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 januar 1932, har i Lovtidende — overensstemmende med manuskript fra Kirkedepartementet — fått følgende ordlyd:

«Hev eit herads- eller bystyre gjort vedtak med krav på visst tenestemål i vedskifte med statskontor, skal alle statskontor som heradet eller byen soknar til, og alle statskontor med tenestekrins innanfor heradet eller byen, so langt det er råd, nytta» osv.

Efter anmodning av Kirkedepartementet beriktes herved teksten således at ordene «so langt det er råd» utgår.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.